

Istoria bisericii parohiale Timișoare Iozefin

Biserica a fost ridicată între anii 1772 – 1774. Biserica a fost binecuvântată în 1774 de către canonicul Leonhardus Rothenbach în numele episcopului diecezan Anton von Engl de Wagrain. Biserica a fost ridicată în cinstea Nașterii Sfintei Fecioare Maria, hramul sărbătorindu-se în 8 septembrie.

Biserica a fost executată în stil baroc. În timpul asediului Timișoarei din 1849 zidurile bisericii au fost atinse de mai multe lovituri de tun. În acest răstimp biserica a fost transformată în spital.

Mai târziu, în 1889, turnul în forma unei coroane este dărâmat și înlocuit cu turnul nou, acoperit cu plăci de cupru și zinc.

Ceasul din turnul bisericii a fost primul și, până în anul 1838, singurul ceas public din acest cartier.

Clopotele noi au fost turnate în 1923 în cunoscutul atelier Novotny din Timișoara.

Bolta de deasupra sanctuarului este din cărămidă, restul din lemn. Noul altar principal, sculptat în lemn, este o lucrare a cunoscutului specialist timișorean László Szantó din anul 1935. Băncile bisericii au fost executate de același artist.

Cele două statui laterale, din lemn, ale altarului principal (Sf. Ioachim și Sf. Ana) datează dinaintea anului 1778. Cele două altare laterale executate în stil baroc au fost ridicate în cinstea Sf. Francisc de Assisi și Sf. Ana. Cel de-al treilea altar, executat în 1895 în cinstea Inimii lui Isus, este în stil roman.

Cea mai frumoasă pictură pe sticlă se află în sanctuar și îl reprezintă pe Sf. Iosif.

Fațada și poarta de la intrare sunt unice și de neasemuit în orașul nostru și au fost realizate după proiectul arhitectului Lázár.

Crucea de fier de lângă biserică datează din 1832.

Statuia din curtea bisericii, reprezentându-l pe Sf. Ioan Nepomuk, este cea mai veche statuie din orașul Timișoara.

Ultima renovare a bisericii s-a făcut în anul 2010.